

ادامه از صفحه اول

بایسته‌هایی در سیاست خارجی دولت آینده

دولت آینده باید بداند که امتیازاتی واقعی که از طریق دیپلماسی به دنبال آن است، چیست. رفع یا کاهش تضمین‌شده تحریم‌ها می‌تواند یک امتیاز واقعی باشد اما برای کسب این امتیاز واقعی قطعاً ایران نیازمند پرداخت هزینه‌های آن خواهد بود. دولت آینده باید انتخاب کند که به هدف تأمین مخرج مشترک منافع آحاد جامعه در بی رفع و کاهش تضمین‌شده تحریم‌ها باشد و هزینه آن را از ترجیحات گروه‌های اقلیت بپردازد یا اینکه دولتی در راستای پیگیری ترجیحات اقلیتی باشد که از تاوأم تحریم‌ها سود می‌برند. دوم اینکه برای مصالحه هرگز نباید خود را در موقعیتی قرار داد که عقب‌نشینی از آن مایه آبروزیری باشد. خطوط قرمز ما، باید محرمانه‌ترین اسرار ما باشند نه اینکه آن را آشکارا در مقابل طرف‌های دیگر فریاد برزیم؛ چراکه در این صورت برای حفظ خطوط قرمز خود ناگزیر خواهیم بود هرگونه امتیازی به طرف مقابل بدهیم. دولت آینده باید در این خصوص خروجی‌های کلامی در درون مجموعه نظام را کنترل کرده و یکپارچگی ایجاد کند و مانع از این شود که شخصیت‌ها و نهادهای مختلف بنا بر ترجیحات خود خطوط قرمز سیاست خارجی تعریف و از تریبون‌های رسمی آن را اعلام کنند. سوم اینکه برای مصالحه هرگز نباید به متحد ضعیف اجازه داد برای شما ضعیف بکیرد. چون متحد ضعیف به دلیل کم‌توانی، منافع شما را به ازایانی خواهد فروخت. نفوذ منطقه‌ای ایران در عراق، افغانستان، سوریه، لبنان و یمن مادامی که به سکه رایج سیاست تبدیل نشوند، هیچ ارزشی نخواهند داشت. این نفوذ اگر بنا باشد هیچ‌چرا در معامله‌ای به فروش نرسد، اساساً چیزی جز اتلاف منابع نبوده است. ایران باید بتواند از این نفوذ در مذاکره با قدرت‌های بزرگ استفاده بهینه کرده و بهره کافی از این سرمایه‌گذاری‌ها ببرد و این نیازمند هوشیاری است. کاری که روسیه به خوبی با ایران انجام داده است؛ همواره از مشارکت ایران در راستای منافع خود بهره برده اما در زمان تصمیم‌گیری‌های بزرگ به ایران اجازه مشارکت نداده است. آخر اینکه از نظر مورگنتا نیروهای مسلح ابزار سیاست خارجی هستند نه ارباب آن؛ مصالحه تنها در صورتی ممکن خواهد بود که نظامیان در سیاست خارجی تحت کنترل سیاستویان باشند. نظامیان برای جنگرایی تربیت شده‌اند که در فضایی دوقطبی تا آخرین قطره خون برای حفظ تمامی دستاوردهای مطلق در مقابل دشمن بجنگند. اما در دیپلماسی همواره برای به‌دست‌آوردن باید چیزی را از دست داد و از طرف دیگر در فضای خاکستری دیپلماسی، دوستی و دشمنی جوهری وجود ندارد و این چیزی است که با ذهنیت یک نظامی در تضاد است. اگر نظامیان، دیپلماسی را در دست بگیرند، به‌جای برآیند مثبت میان سه‌گانه اقیاع، مصالحه و تهدید به زور تنها بر کاری که بلند یعنی تهدید به زور تأکید خواهند کرد و این مرگ دیپلماسی خواهد بود. دولت آینده اگر می‌خواهد در سیاست خارجی مبتنی بر منافع ملی موفق باشد، باید بتواند بر دوگانه‌ای که محم‌جواد ظریف به آن اشاره کرد، به نفع دیپلماسی غلبه کند.

۴- دیپلماسی دانش، فن و هنر مذاکره است؛ به عبارت دیگر هم نیازمند پشتوانه علمی است، هم تجربه عملی و هم خلاقیت و نبوغ فردی. این یعنی دیپلماسی نیازمند دیپلمات‌های دانش‌آموخته، باتجربه و هوشمند است که می‌توان این سه را در عبارت «دیپلماسی تکنوکراتیک» خلاصه کرد. دولت آینده باید به دور از جنجال‌های سیاسی و ایدئولوژیک، دستگاه دیپلماسی را به فن‌سالاران سیاست خارجی بسپارد نه آتانی‌که ضعف دانش و تجربه و هوش خود را با نظرات ایدئولوژیک جبران می‌کنند. ۵- شاید بزرگ‌ترین امکان و مهم‌ترین دستاورد سیاست خارجی دولت آینده بتواند ساماندهی به الگوی «مدیریت دشمنی با آمریکا» باشد. دشمنی با آمریکا به مهم‌ترین مؤلفه هویتی جمهوری اسلامی بدل شده است و گریزی از آن نیست اما تاوأم فراینده عملی این دشمنی آسیب‌زاست. از زمان سنجیر سفارت آمریکا تا به امروز کمابیش تمامی جریان‌های سیاسی داخلی که از بازی سیاست حذف شده‌اند پیش از طرد و برون‌گذاری به تنگ وایسته به استنکبار یا طرفدار آمریکا بودن، داغ بر پیشانی خورده‌اند و این سبب شده است که در فرایند جامعه‌پذیری در رقابتی سیاسی، تمامی بازیگران داخلی از رفتاری که مستعد چنین مانع ننگی شود، پرهیز کنند. اما اکنون که در آستانه شکل‌گیری دولت سیزدهم، یکدستی نسبی بر فضای سیاسی کشور حاکم شده است، محدودیت‌های ناشی از قواعد رقابت سیاسی نیز بی‌اعتبار شده‌اند و این فرصتی است که دولت آینده می‌تواند از آن استفاده لازم را ببرد است «همه‌چیز علیه آمریکا» در سطح کنش‌های کلامی حفظ شود اما می‌توان به سمت «همه‌چیز بدون آمریکا» در کنش‌های عملی پیش رفت و حتی به فرافخور موقعیت «همکاری موردی با آمریکا» بر نیز پذیرفت. در این میان دولت دموکرات‌ها در دستور مذاکرات احیای برجام بزرگ‌ترین مزیت و فرصت است. نخست اینکه دموکرات‌ها به دلیل مبانی فلسفی لیبرالی خود به نسبت جمهوری‌خواهان تمایل کمتری به درگیرشدن در منازعات و تنش‌های سخت نظامی و امنیتی دارند، بیشتر مماشات می‌کنند و کمتر حاضر به پرداخت هزینه هستند.

ادامه در صفحه ۵

شرق؛ نسبت اصلاح‌طلبان با یکدیگر در شرایط خاصی به سر می‌برد. آسیب‌شناسی دوگانه بازگشت به جامعه یا حضور در قدرت پیش از هر زمان میان فعالان سیاسی این جبهه مطرح است و آنها از سر اینکه دیگر جایی در قدرت ندارند و به اجبار ادعا می‌کنند قرار است نسبت خود را با جامعه تعریف کنیم. در این بین آگاهاهی هم به هم حمله می‌کنند و تقصیر وضعیت کنونی را گردن این و آن می‌اندازند. تازه‌ترین سخنان اخیر سعید حجاریان است که در گفت‌وگو با پایگاه خبری «امتداد» گفته: «برخی اصلاح‌طلبان صندلی طلب، معتقدند سیاست مقدمه کسب‌وکار است؛ باید به آن میزان دُز سیاسی فعالیت را بالا ببریم تا حساسیت هیچ فرد و نهادی بالا نرود. از منظر اینان، سیاست‌ورزی اصلاح‌طلبانه یعنی اعلام نظر درباره مسائل روبنایی و دعوای‌های اداری-استخدامی تا حد فرماندار و استاندار! خب، شما می‌توانید نماد این تفکر را چه حزب باشد و چه فرد، در معرض آرای عمومی قرار دهید و ببینید چقدر کوشش دارد. واقعیت این است بعضی دوستان در توهم سال‌های گذشته به سر می‌برند و گمان دارم اکنون به خود آمده و فهمیده‌اند این امامزاده معجزه نمی‌کند. اما بعضی اساساً، چه در استراتژی و چه در تاکتیک، صندوق‌محور هستند و اگر روزی برسد که ناگزیر از انتخاب بین جبهه پایداری و حزب مؤتلفه شوند، حتما وارد فاز تبلیغات خواهند شد و کمین می‌سازند؛ مسئله اینها سیاست نیست. اینها کمین‌باز هستند».

البته این مناقشه نظری-عملی از گذشته وجود داشته است؛ زمانی که جناح راست اصلاحات و مشخصاً حزب کارگزاران سازندگی در میانه دهه ۷۰ عمل‌گرایی را موتور محرکه عالم سیاست می‌دانست و پسر معنوی خود را هاشمی‌رفسنجانی معرفی می‌کرد و طیف چپ اصلاحات مانند سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و دست‌مشارکت، گفت‌مانی سیاسی و جامعه را محور برنامه‌های خود می‌دانستند که براه نیست اگر بگویم همین اختلاف‌نظرها بخش مهمی از اختلاف‌های جناح چپ با هاشمی‌رفسنجانی و برعکس را به وجود آورده بود. به هر روی، دو نگاه قدرت و جامعه مهم‌ترین بحث این روزهای اصلاح‌طلبان است؛ موضوعی که پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری مطرح می‌شد و تا امروز هم ادامه دارد. برای مثال، چندی قبل از انتخابات غلامحسین کرباسچی، دبیرکل کارگزاران فخته بود: «من

سیاست

دوگانه اصلاح‌طلبی – صندلی‌طلبی

سعید حجاریان؛ برخی اصلاح‌طلبان صندلی طلب، معتقدند سیاست مقدمه کسب‌وکار است

به دوستان اصلاح‌طلب خودمان می‌گویم، شما که مدام می‌گویید باید جامعه‌محور باشیم و روی به جامعه بیاوریم و فقط به فکر این نباشیم که در قدرت باشیم، خب این الان جامعه! آقایان و خانم‌های اصلاح‌طلب، چه طرح و چه همبستگی‌ای برای خدمت به این مردم و رفع مشکلات آنها در مسئله کرونا ارائه دادید؟». یا حسین مرعشی، سخنگوی این حزب گفته بود: «احیای سرمایه اجتماعی و حضور در قدرت هیچ منافاتی با یکدیگر ندارند نمی‌توان اصلاح‌طلبان را در دوراهی انتخاب یکی از اینها قرار داد؛ چون اصلاح‌طلبان قدرت را برای خودشان نمی‌خواهند، بلکه قدرت را برای امور کشور و حل مشکلات مردم می‌خواهند. البته قدرت مثل همه خوبی‌های دیگر دنیا می‌تواند شرر هم باشد. خیروشرودن قدرت به این بستگی دارد که شما با چه هدفی دنبال کسب قدرت باشید».

گفتی است که این سخن مدافعان استمرار حضور اصلاح‌طلبان در قدرت، در مقطع کنونی به قول فقها سالیه به انتفاع موضوع است؛ زیرا اساساً امکان حضور در قدرت سیاسی از اصلاح‌طلبان گرفته شده است و با وجود آنکه برخی طیف‌های اصلاحات برای حضور در قدرت به هر میزانی که امکان داشت خواسته‌هایشان را فروکاستند و حتی در مقاطعی دقیقاً رویکردی مانند اصولگرایان اتخاذ کردند و حتی به علی لاریجانی، به‌عنوان یک نیروی کاملاً اصولگرا، راضی شده بودند تا شاید حضوری حداقلی در دولت داشته باشند نیز نتوانستند به خواسته خود برسند؛ چراکه حتی لاریجانی اصولگرا هم از سوی شورای نگهبان تحمل نشد. بنابراین به حسب جبر سیاسی، اکنون حتی مدافعان حضور در قدرت نیز نمی‌توانند بر موضع خود ایستادگی کنند؛ زیرا اصل موضوع منتفی شده است.

این وجه عینی ماجرا بود. اما از لحاظ نظری هم امثال حجاریان بارها سیاست حضور در قدرت را نقد کرده بودند یا مثل مقطع کنونی که از عنوان «صندلی‌طلب» استفاده کرده، پیش‌تر هم از عناوینی مانند استمرارطلب برای طیف مورد نقدش استفاده می‌کرد؛ چنان‌که در سال ۹۷ گفته بود: «بعد از انتخابات سال ۹۶ و برخی نیز معتقد هستند که گزینش سال ۹۴، برخی از شخصیت‌ها و جریان‌های اصلاح‌طلب به همان سیاست‌های استمرارطلبی خود بازگشتند و نشان دادند برای ماندن در قدرت حاضر هستند حتی مردم را نیز از دست بدهند. آنها

روحانی دوباره از مصوبه برجامی یازدهم آذر ۹۹ مجلس انتقاد کرد

۱۱ سپتامبر ایرانی

جنگ اقتصادی و کرونا نبود قیمت دلار حدود ۵۰۰۰ تومان بود

در اینجا بود که رئیس‌جمهور به دو مشکل بزرگ دولتش اشاره کرد که به گفته او اگر نبودند در ابتدای سال ۱۴۰۰ شرایط بهتری داشتیم. روحانی گفته «اگر می‌گذاشتند در مذاکرات تحریم در پایان ۹۹ کارمان را انجام دهیم و دست‌وپای ما را نمی‌بستند، قطعاً در پایان سال ۹۹ تحریم‌ها برداشته شده بودند، متن توافق وجود دارد. مصوبه مجلس دست ما را بست. مجلس ۱۱ آذر آن مصوبه را تصویب کرد و ناین الیون (۹/۱۱) ما شد.» در یازدهم آذر (۹/۱۱) سال گذشته، مجلس طرحی را تصویب کرد که بر اساس آن دولت ملزم شد اگر تا اسفند سال ۹۹، تحریم‌های مالی، بانکی و نفت حذف نشود، اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی توسط ایران متوقف شود و غنی‌سازی ۲۰ درصدی را آغاز کند. بر اساس ماده هفت این قانون، دولت موظف است نسبت به اجرای تعهدات کشورهای متعاهد ۴+۱ به مجلس گزارش دهد و بر اساس ماده هشت، مسئول اجرای صحیح و کامل

به‌گونه‌ای برخورد کردند که مردم از سیاست‌های اصلاحات زده شوند و در مسیری حرکت کنند که بدنه حامی اصلاحات نیز از آنها قطع امید کند». سخنان حجاریان در حالی بیان شده است که افراد حاضر در شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاحات، فقط نگران آن هستند که اندک جایگاه خود را در حاکمیت از دست بدهند و برای همین به‌نوعی خود را وامدار جریان‌های اقتدارگرا کرده‌اند. البته شاید نتوان این مسائل را روی کاغذ اثبات کرد، ولی سکوت‌های تأمل‌برانگیز این قشر در برابر اقدامات صورت‌گرفته در کشور، سندی محکم از مماشات آنها است.

محمدرضا تاجیک نیز که معمولاً به وقایع سیاسی از دریچه نظری می‌نگرد، گفته بود: «در فدرای پیروزی جریان اصلاح‌طلبی و تبدیل آن به گفتمان مسلط، اصلاح‌طلبان چندان به رخداد اصلاح‌طلبی و نظام آکسومی آن وفادار نماندند. بی‌تردید، نفوذ و رخنه خودآگاه و ناخودآگاه عشق به قدرت در این بی‌وفایی تأثیری شگرف داشت. در فردای تبدیل یادگفتمان اصلاح‌طلبی به گفتمان مسلط و مستقر، سوبژکتیویته قدرت و بقا در قدرت جای سوبژکتیویته نقد و اصلاح مستمر قدرت را گرفت… دیری نباید که گفتمان اصلاح‌طلبی نیز به‌نوعی آپارتوس و دیسپوزیتیف قدرت تبدیل و در پای قدرت و منفعت ذبح شد… نخست بگویم که روایت اصلاح‌طلبان، روایت واحد و یگانه‌ای نیست و در ساحت فراخ جریان اصلاح‌طلبی، رقص تفاوت‌ها و تمایزها و تکررها (بازی‌های زبانی و گفتمانی گونه‌گون) برپاست. چون نیک بنگریم بسیاری از اصلاح‌طلبان امروز را در هیچ‌کجا و هرکجای نظری و عملی می‌بینیم. اینان، اصلاح‌طلبی را دقیقاً در همان موقف و موضعی تعریف می‌کنند که قدرت و منفعتشان اقتضا می‌کند. این عده، برای رسیدن به قدرت آرام و قرار ندارند. کک قدرت افتاده در تن و جانشان و آرامش و

قرار را از آنان ربوده است.»

به هر روی، این دو نگاه یعنی حضور در جامعه یا حضور در قدرت رسمی، از سال‌ها پیش میان اصلاح‌طلبان وجود داشته است که گاه حتی باعث به‌وجودآمدن مواضی رادیکال علیه یکدیگر شده است. بااین‌حال، به نظر می‌رسد مطلق کنونی با هر مقطع دیگری قدری فرق داشته باشد؛ زیرا به دلیل دوری اجباری اصلاح‌طلبان از قدرت، دست‌کم تا مدتی آن طیف قدرت‌نگر هم به ناچار چاره‌ای جز توجه به بازگشت به جامعه ندارد.

«گروه ویژه اقدامات مالی» یا FATF است. او گفته: «اقدام دوم در زمینه FATF است که مشکل بزرگی ایجاد کرد. در این زمینه دولت و وزارت اقتصاد کار خود را انجام داده بود و مجلس و شورای نگهبان نیز کمک کرد بودند اما یک جای دیگری برای ما مشکل درست کرد و هنوز هم مشکل ادامه دارد.»

موضوع FATF، مدت‌هاست که در مجمع تشخیص مصلحت نظام مسکوت مانده و تا توجه به عمر کوتاه دولت روحانی، باید دید چه سرنوشتی در دولت ابراهیم رئیسی پیدا می‌کند. رئیس‌جمهور البته گفته: «اگر همه تحریم‌ها هم برداشته شود ولی مشکل FATF حل نشود، بازهم در فعالیت‌های بانکی با بانک‌های دنیا روند عادی نخواهیم داشت.»

به دولت ربطی ندارد

روحانی بعد از این توضیحات به این نتیجه رسیده که برخی از مشکلات در اختیار دولت نیست و ربطی هم به دولت ندارد. او گفته: «اگر اختیارات لازم را پنج قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ محکوم می‌شوند. رئیس‌جمهور در همان روز تصویب این طرح در اعتراض به آن خطاب به پارلمان، گفته بود: «هیچ عجله نکنیم و هول نشویم که کاری انجام دهیم. اشکالی ندارد اگر دولت موفقیتی به‌دست آورد آن موفقیت را تقدیم شما می‌کند.»

رئیس‌مجلس نیز در دفاع از این طرح خطاب به روحانی عنوان کرده بود که کسی هول نشده است اما در حل مشکلات مردم پای کار بوده و با دولت همکاری می‌کنیم. محمداقرف‌قالیباف گفته بود که مجلس با این مصوبه اصلاً به دنبال خروج از برجام نبوده است.

مشکل دیگری که روحانی به آن اشاره کرده

مدافعان محدودسازی

اینستاگرام و هم دیگر شبکه‌های اجتماعی. البته آنها به دنبال رسیدن به اینترنت ملی خود هستند… اما نمی‌شود یکباره همه شبکه‌های اجتماعی خارجی را بست و گفت بفرمایید این هم اینترنت ملی». محمدعلی ابطحی هم در توئیتر نوشت: «مردم به اندازه کافی در این سال‌ها با مسائل مختلف دست‌وپنجه نرم کرده‌اند و بهتر است تا بهترنشدن وضعیت اقتصادی کشور، باری به روی دوش اضافه نکنیم و دهنر مخدوش آنها را مخدوش‌تر نکنیم». کیهان هم نوشته بود: «فضای مجازی که دولت روحانی اصرار دارد به بی‌صاحب‌بودن بی‌در و پیکربودنش افتخار کند، اگر به مدیریت اهلش درآید، می‌تواند رشد و شکوفایی و امید و انگیزه را چندین برابر کند و این اهرم فشار را از دست دشمنان بستاند و با بومی‌سازی و سالم‌سازی و علمی‌سازی آن می‌توان از این ظرفیت کم‌نظیر برای معرفی حقایق بهره برد و انقلاب اسلامی را از کرده‌های محیل و مهمل عبور داد و مردم بزرگ و شایسته ایران را به آرزوهای بزرگ‌شان رساند.»

احمد زیدآبادی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب، در یادداشتی در کانال تلگرامی‌اش با اشاره به اینکه روزنامه کیهان و سپیداحمد خاتمی ام‌ام جمعه موقت تهران خواستار «بومی‌کردن اینترنت» در ایران شده‌اند، نوشت: «اگر از آنها پرسیده شود که آیا منظورشان از این حرف «محدودکردن اینترنت و دسترسی عموم به آن» است، فوری تکذیب می‌کنند و مدعی می‌شوند که: نخیر! کاملاً به عکس! منظورمان،

روزنه

پیام تسلیت روحانی در پی درگذشت علیرضا تابش

● **ایسنا**؛ رئیس‌جمهور در پیامی ضایعه درگذشت مرحوم مهندس علیرضا تابش، رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی را تسلیت گفت. در پیام حسن روحانی آمده است: ضایعه درگذشت یار صدیق مرحوم‌مان و دردمندان و خدمتگزار متعهد، دلسوز و پرتلاش مرحوم مهندس علیرضا تابش، موجب تأثر و اندوه فراوان گردید. این چهره فرهیخته و مدیر فعال و توانمند، سالیان متمادی در سنگرهای مهم خدمتگزاری از جمله به‌عنوان استاندار کردستان، گیلان و خوزستان و در سمت ریاست بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، خدمات فراوانی در عرصه توسعه و آبادانی کشور به‌ویژه در روستاها و مناطق محروم ارائه نمود و کارنامه درخشانی برج گذاشت که در یادها باقی خواهد ماند. این‌جانب با ارج نهادن به خدمات صادقانه و ماندگار آن مرحوم، این مصیبت را به خانواده مکرم و عموم دوستان ارادتمندان ایشان تسلیت می‌گویم و از درگاه خداوند متعال برای آن سفرکرده علو درجات و هم‌جواری با صالحان و برای بازماندگان صبر و سلامتی مسئلت دارم.

ابراهیم رئیسی؛

صدای واحد از مجموعه‌های دولتی شنیده نمی‌شود

● **روابط‌عمومی دفتررئیس‌جمهورمنتخب**؛ رئیس‌جمهورمنتخب در نشست ویژه «بررسی مسائل صنعت برق کشور» با اشاره به اینکه تأمین آب و برق مردم، از آن دسته اقداماتی است که شب و روز نمی‌شناسد و باید با یک روحیه و مدیریت متعال برای این زمینه عمل کرد، گفت: براساس جمع‌بندی نظرات کارشناسان اولین نکته قابل برداشت این است که باید با فوریت نسبت به ارتقای بهره‌وری نیروگاه‌های موجود و افزایش ظرفیت تولید آنها برای رفع ناترازی در تولید و مصرف برق اقدام شود. ابراهیم رئیسی با اشاره به مباحث مطرح‌شده مبنی بر وجود استرس تابستانی و زمستانی تأمین برق مورد نیاز کشور، افزود: وقتی این استرس هر سال در تابستان و زمستان تکرار شود، به این معناست که سازوکار مناسب برای برطرف‌کردن کمبود برق اندیشیده نشده است. عدم پیش‌بینی و لحاظ احتمالات در برنامه‌ریزی‌ها و تصمیمات مدیریتی، قابل قبول نیست. افزایش مصرف و دمای هوا در تابستان و نیاز نیروگاه‌ها به تعمیر و نگهداری از مسائل قابل پیش‌بینی است. او بر لزوم توسعه زمین‌های واردات و صادرات برق از سوی دولت و بخش خصوصی به تناسب بازه‌های کم‌مصرف و پرمصرف سال تأکید کردو گفت: وزارت نیرو باید از ظرفیت دانشگاهی و تکنجانی کشور برای ارائه راهکارهای نو و دانش‌بنیان برای حل مسائل صنعت برق کشور به نحو احسن استفاده کند. رئیس‌جمهورمنتخب با انتقاد از نشیندن صدای واحد از مجموعه‌های دولتی درباره یک موضوع وجود ناهماهنگی بین دستگاه‌ها، افزود: باید در یک ستاد با حضور مسئولان بخش‌های مختلف درباره هر موضوعی تصمیم‌گیری شود و پس از آن همه بخش‌ها درباره آن مسئله حرف واحدی بزنند و این‌گونه نباشد که مسئولان کنسوری و استانی درباره این موضوع نظرات متفاوتی ابراز کنند. چنین ناهماهنگی‌هایی برای مردم قابل هضم نیست و مشکل ایجاد می‌کند.رئیس‌ای اتحاد تدابیر مناسب برای عملیات تعمیر و نگهداری سالانه نیروگاه‌ها به‌ویژه نیروگاه‌های حرارتی را نیز از موضوعات مهم دانست و گفت: پایان دوره مسئولیت برخی مدیران و جابه‌جایی در دولت و مسئولان به‌هیچ‌وجه نباید این اقدام را به تأخیر بیندازد. قراردادهای لازم برای تعمیرات و به‌روزروی نیروگاه‌ها باید بدون فوت وقت و تعلل و ملاحظات جابه‌جایی مدیران انجام شود. او بر لزوم تسریع در فرایند افزایش ۲۵۰۰ مگاوات ظرفیت برق که به گفته مدیران بخش نیرو آماده بهره‌برداری است، تأکید و عنوان کرد: هر اقدامی که برای بهره‌برداری سریع‌تر از این ظرفیت لازم است، اکنون دهید تا این بخش هرچه زودتر وارد مدار شود.

رئیس‌ی با تأکید بر اینکه اعمال قانون تعارف‌بردار نیست و وزارت نیرو باید مدیریت مصرف را توانان با مدیریت تولید اعمال کند، گفت: فرهنگ‌سازی برای بهینه‌سازی مصرف برق نیز ازجمله اقدامات اساسی است که باید با کمک رسانه‌ها انجام شود. باید الگویی جامع برای بهینه‌سازی مصرف در بخش‌های خانگی، صنعتی و کشاورزی طراحی و اجرایی شود.او افزود: یکی از مسائل محوری در دولت سیزدهم تلاش برای بازسازی اعتماد بین دولت و بخش خصوصی و تعاونی است و پرداخت مطالبات پیمانکاران به طرق مقتضی، از جمله در حوزه نیرو جزء اقدامات اعتمادسازنده است که در دولت آینده مورد توجه جدی قرار خواهد داشت. دولت کارگاه‌های غیررالی مطالبات پیمانکاران ازجمله راهکارهای غیررالی نظیر تهاثر و اعطای امتیاز به آنها نیز بررسی شود. رئیس‌ی اظهار امیدواری کرد که در مدت باقی‌مانده از زمان خدمت مدیران فعلی بتوان براساس فوریت‌ها برای حل مشکلات مردم اقدامات راه‌شا انجام داد و عنوان کرد: هر جا قانون راهکاری پیش‌روی شما قرار داده است، با قدرت اجرا کنید و از سوی دیگر از امکان گفت‌وگو و اقیاع‌سازی مردم نیز غافل نشوید. مردم ایران اسلامی، مردمی قانون‌مدار و فهیم هستند که اگر درباره اقتضانات و مشکلات با آنها صراحتاً صحبت کنید، با دولت همراهی لازم را خواهند داشت.